

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

(Ιδιαίτερον τοῦ "Αστεος)

Βερολίνον 14|26 Ὀκτωβρίου

Κυρίου Ἐρβέρτου Βίσμαρκ

Ζητήσατε, ἐπιμόνως συνέντευξιν μετὰ τοῦ ποιητοῦ τῆς «*Δύσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος*». Ἀπάντησις πληρωμένη.

ΒΙΣΜΑΡΚ

Ο ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ, ΑΙ ΥΠΟΔΟΧΑΙ, Κ. Τ. Α.

ΩΣ ΕΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΔΕ ΚΑΣΤΡΟΝ

Ἐρατεινὴ Κόμη.

Εἶνε δικαία ἡ περιέργειά σου, νὰ μάθης τοῦλάχιστον τὰ περὶ τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου, ἀφοῦ ἡ οἰκονομική σου κατάστασις δέ σοι επέτρεψεν νὰ τὰ ἴδῃς. Δὲν εἶχες μέγα δίκαιον νὰ σκεφθῆς πολὺ περὶ τῶν δαπανῶν, διότι εἰς ὅλους τοὺς ἐπισήμους καὶ ὑψηλοὺς ξένους καλλιμάραροι προσηνέχθησαν οἰκίαι καὶ τράπεζαι παρατίθενται τοιαῦται καθ' ἑκάστην, ὅποια οὐδέποτε ἦλθον εἰς στενάς σχέσεις μετὰ τοῦ Ὑμετέρου στομάχου. Ὡστε κατ' ἐμὲ τὸ μόνον ζήτημα ἦτο ὁ ναῦλος τοῦ ταξειδίου σου· ἐὰν ἠδύνασο νὰ ἔλθῃς ἀναυτὰ δὲν ἔπρεπε νὰ χάσῃς τὴν εὐκαιρίαν, ἀφοῦ θὰ ἔφευγες κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἀλλὰ τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίνονται!!!

Λοιπόν.

Κόσμον τοσοῦτον οὐδέποτε εἶδον αἱ Ἀθηναί. Δὲν λέγω — πρόσθε — κόσμος τοσοῦτος οὐδέποτε εἶδε τὰς Ἀθήνας, διότι πιθανόν ὅλος αὐτός ὁ κόσμος νὰ μὴ εἶδε τίποτε, προσβληθεὶς ὑπὸ τοῦ μοναδικοῦ μας προτόντος, τοῦ κοινοῦ. Εἶνε ἀληθές, ὅτι πλευναζοῦσιν οἱ φέροντες πῖλους καὶ ἐνδυμασίας εὐρωπαϊκὰς, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ ὑπερβολή, ὅτι ἀνὰ πᾶν βῆμα συναντᾷς πελώριον ἀνατολίτην μετὰ τὸν ποδῆρη μέλανα ἐπειδύτην του καὶ τὸ βραχύ, ἀλλὰ κατακόκκινον φέσι του ἢ ἄλλον ἐπαρχιώτην ἐγκαταλείψαντα τὴν γενέθλιον, ἵνα ἴδῃ τὰς τελετάς, ὅλοι αὐτοὶ ἐν ἀρχῇ ἦσαν θύματα τῶν ἐφημερίδων, ἐπειδὴ αὐταὶ τοὺς ἠνάγκασαν εἰς τὸ ἀκούσιον τοῦτο ταξειδίον· τώρα ὁμως εἶνε θύματα τῶν ξενοδόχων καὶ τῶν ἀμαξηλατῶν, ὑπάρχει δὲ ἐλπίς νὰ γίνωσι τοιαῦτα καὶ τῶν λωποδυτῶν, διότι φήμη διεδόθη, ὅτι καὶ ἐκ τῶν τελευταίων οὐχὶ ὀλίγοι ἀφίκοντο χάριν τῶν ἑορτῶν.

Ὅσοι, ἀγαπητέ Κόμη, ἔσπευσαν νὰ ἔλθωσιν εἶνε βέβαιον, ὅτι εὖρον καταλληλοτέραν κατοικίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ διάστημα τῶν παρεμπιπτουσῶν ἡμερῶν δὲν εἶχον τίποτε ἄλλο νὰ ἴδωσιν ἐκτὸς τῆς ζωφόρου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας. Αἱ ἀψίδες, τὰ πάντα συνετελέσθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ νύκτας τῆς συνδρομῆς μάλιστα καὶ ὑπνηκῶν τοῦ Οὐμβέρτου. Πρὸ αὐτῶν χάος καὶ ὁδοστρωτήρες εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ μόνον θέαμα αἱ εἰκόνες τοῦ Πανεπιστημίου ἐνώπιον τῶν ὁπίων οὐχὶ ὀλίγα κεφαλαὶ ἀπεκαλύφθησαν καὶ οὐχὶ ὀλίγα σταυρο-

κοπήματα ἔλαβον χώραν. Ἐνεκα τοῦ ἀφθόνου χρυσοῦ καὶ τῆς ὀλης κατασκευῆς ἐξελαμβάνοντο ὡς εἰκόνες ἀγίων...

Ὅσοι δὲν ἦλθον ἐγκαίρως καὶ δὲν εἶχον τὸ εὐτύχημα νὰ εἶνε ὑψηλοὶ ξένοι, κατέφυγον εἰς τὰ χάματα καὶ συγκατένευσαν νὰ διαμείνωσιν ἐν δωματίοις εἰς τὰ ὅποια βεβαίως ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν θὰ εἶχε τὴν μετριοφροσύνην νὰ γεννηθῇ. Ἐκαστον δωματίον ἐδίδετο ἐπ' ἐνοικίῳ εἰκοσι ἢ καὶ τριάκοντα δραχμῶν τὴν ἡμέραν οὐχὶ δὲ ὀλίγο ἐκέφθησαν ν' ἀγοράσουν μίαν οἰκίαν τὴν ὁποίαν νὰ μεταπωλήσουν μετ' ὀλίγας ἡμέρας μὲ ἔκπτωσιν καὶ... μὲ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι δὲν θὰ ζημιωθῶσι πλείοτερον ἀπὸ τὴν δαπάνην τοῦ ἐνοικίου των.

Περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν τροφῶν θὰ σοῦ φέρω πειστήρια, ἅτινα θὰ σὲ καταπλήξωσιν. Ἄκουσε τὰς τιμὰς ἐνὸς καταλόγου ξενοδοχείου δεκάτης τάξεως καιμένου πρὸς τὴν παλαιὰν ἀγοράν.

Σοῦπα	60
Μακαρόνια	80
Βραστό	2,50
Γρονθαρλάχα	3,10
Ψητὸ	4,80
Κότα ψητὴ	9,65

Σὲ ἀκούω νὰ λέγῃς:

— Μ' ἂν ἤμην ἐγὼ ἴσας Ἀθήνας δὲν ἔμενα μὲ ὦρα... ἔμπαῖνα εἰς μίαν ἀμαξάν κ' ἔφευγα...

— Μάλιστα ἔχεις δίκαιον, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ εἶχες καὶ ἐν χαρτονομίσμα τῶν πεντακοσίων διὰ νὰ πληρώσῃς τὴν ἀμαξάν.

Μετὰ τὰ προκαταρκτικὰ ταῦτα, Ἐρατεινὴ Κόμη, ἄς κάμωμεν ἓνα φανταστικὸν περίπατον διὰ τῶν ὁδῶν τὰς ὁποίας θ' ἀκολουθήσῃ ἡ πομπή, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἄς κατέλθωμεν καὶ ἐπ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας εἰς τὸν Πειραιᾶ. Μὴ σὲ πτοεῖ ἡ δαπάνη τοῦ σιδηροδρόμου. Εἶνε εἰς βάρος τῶν ἀναγνωστῶν μας! Εὐθὺς ὡς ἐπάτησεν ἡ μέλλουσα βασίλισσά μας τὸ ἔδαφος τοῦ Πειραιῶς τὰ πρῶτα ἀξιαλόγου ἀντικείμενα τὰ ὅποια εἶδε ἦτο ὁ δήμαρχος, τὸ δημογεῖτον καὶ ἡ ἀψίς. Τὸ δημοτικὸν κατάστημα διεσκευάσθη καταλλήλως. Ὁ δήμαρχος Πειραιῶς ἐσκέφθη: ἀφοῦ θὰ διέλθῃ ἡ πομπή πρέπει νὰ εἶνε ρυθμιστὰ. Πομπηϊανοῦ.

Ἡ ἀψίς εἶνε μᾶλλον φιλόκαλος τῶν Ἀθηναϊκῶν συναδέλφων της.

Ἄς ἀνέλθωμεν καὶ πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἐπὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, ἐὰν δὲν συναντήσῃς τὸν κ. Παρασκευαΐδην, θὰ συναντήσῃς μίαν ἀψίδα διὰ τῆς ὁποίας εἶνε πολὺ ἀμφίβολον, ἐὰν δύναται νὰ διέλθῃ ὁ κ. Παρασκευαΐδης. Πρὸ τῶν Ἀγίων Ἀσωμάτων ἄλλη ἀψίς, πρὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἕτερα καὶ ἡ τετάρτη ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.

— Αὐτὰ ὅλα, μοῦ λέγει ἀχρεῖος λογοπαίκτης, σημαίνουν, ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμεθα... ἀψίδες, ἀλλ' ἐγὼ δὲν συμμερίζομαι οὔτε τὸ λογοπαίγνιον, οὔτε τὴν ιδέαν, διότι βλέπω αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐπιλεκτὸν κλητῆρα νὰ δέρῃ πολίτην τινά, ὅστις ἀπέρχεται ὑπομονητικώτατα μὲ πρόσωπον ἐξωραϊσμένον.

Ἡ ὁδὸς Πειραιῶς εἶνε κεκοσμημένη μὲ μύρτα καὶ μὲ ἀπείρους μικρὰς γερμανικὰς καὶ ἑλληνικὰς σημαίας. Ὁ-